

Sygnatura akt II C 889/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. K.T. (...)

Protokolant staż. K. I.

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2015 roku w Łodzi

sprawy w powództwa A. K. (1) i E. K.

przeciwko K. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 12 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3.417 (trzy tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 889/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 listopada 2014 roku powodowie A. K. (1) i E. K. reprezentowani przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego żądali zasądzenia od K. W. kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniesiono, że strony łączyła zawarta w dniu 28 kwietnia 2013 roku przedwstępna umowa cesji praw z umowy, na mocy której pozwana zobowiązała się przenieść na powodów całość przysługujących jej praw i obowiązków wynikających z umowy z dnia 26 maja 2011 roku zawartej przez nią ze Wspólnotą Mieszkaniową nieruchomości przy ulicy (...) w W.. Powodowie przekazali pozwanej zadatek w wysokości 20.000 zł celem pokrycia poniesionych przez pozwaną na datę zawarcia umowy kosztów zawarcia umowy ze Wspólnotą. Warunkiem zawarcia między stronami przyrzeczonej umowy cesji w terminie do dnia 01 grudnia 2013 roku było uzyskanie przez pozwaną prawomocnego pozwolenia na budowę. W umowie strony zastrzegły, iż w przypadku niezyskania przez pozwaną pozwolenia na budowę umowa przedwstępna miała ulec rozwiązaniu, a powodom należał się zwrot uiszczzonego zadatku. Z inicjatywy pozwanej strony prowadziły negocjacje w celu przedłużenia w drodze aneksu do umowy przedwstępnej terminu dostarczenia powodom prawomocnego pozwolenia na budowę oraz terminu zawarcia umowy przyrzeczonej. W wyniku negocjacji powodowie złożyli pozwanej ofertę zawarcia przyrzeczonej umowy cesji, którą w formie podpisanej przez nich umowy cesji praw z umowy przesłali na wskazany przez pozwaną adres w dniu 22 maja 2014 roku. Pozwana nigdy nie złożyła powodom oświadczenia o przyjęciu oferty ani nie odesłała podpisanego przez nią egzemplarza umowy. Pismem z dnia 15 lipca 2014 roku powodowie oświadczyli pozwanej, że złożona przez nich oferta przestała ich wiązać, a następnie wezwali pozwaną do zwrotu zadatku w terminie do dnia 15 października 2014 roku. Zastrzeżony w wezwaniu termin upłynął bezskutecznie.

(pозew k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami postępowania. Oświadczyła, że umowa cesji praw z umowy została podpisana przez obie strony i nie stanowi oferty zawarcia umowy tylko jest obowiązującą umową. Wobec czego zdaniem pozwanej powództwo jest całkowicie bezzasadne.

(odpowiedź na pozew k. 29)

W piśmie procesowym z dnia 17 marca 2015 roku pełnomocnik powodów podtrzymał powództwo. Podniósł, że pozwana twierdziła, że doszło do zawarcia przez strony umowy cesji praw z umowy w ten sposób, że oferta wysłana przez powodów w dniu 22 maja 2014 roku została przez pozwaną przyjęta. Pozwana nie kwestionowała jednak żadnych innych twierdzeń pozwu. Jedną z takich niekwestionowanych okoliczności jest fakt, że pozwana nigdy nie złożyła powodom oświadczenia o przyjęciu oferty ani nie odesłała podpisanego przez nią egzemplarza umowy. Wskazała jedynie, że umowa została podpisana przez obie strony. Samo podpisanie przez pozwaną otrzymanej oferty nie stanowi jednak o skutecznym jej przyjęciu, bowiem oświadczenie woli w tym zakresie dla swojej skuteczności wymagało złożenia go wobec składających ofertę. Dodatkowo w przedstawionym przez pozwaną egzemplarzu podpisanej przez nią oferty dokonała ona skreśleń w § 2 pkt 1. Tym samym, gdyby nawet pozwana skutecznie doręczyła powodom podpisany przez siebie egzemplarz umowy cesji, wobec dokonanych przez nią zmian, stanowiłby on w istocie złożenie nowej oferty zawarcia umowy cesji na zmienionych, zaproponowanych przez pozwaną warunkach.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 36-37)

Na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2015 roku pozwana wyjaśniła, że nie otrzymała oświadczenia z dnia 15 lipca 2014 roku. Oświadczyła, że nie doręczała powodom umowy cesji załączonej do odpowiedzi na pozew, bowiem ustaliła z powodem, że umowę tą złoży u notariusza najpóźniej w dniu podpisania aktu i przekazała tą umowę notariuszowi za pośrednictwem swojego pełnomocnika.

(protokół rozprawy k. 46-50)

W toku dalszego postępowania stanowiska stron do dnia zamknięcia rozprawy nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 70-75)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2011 roku K. W. zawarła ze Wspólnotą Mieszkaniową nieruchomości przy ulicy (...) w W. umowę nr (...), na mocy której Wspólnota oddała K. W. do używania całą powierzchnię wspólną prawego strychu w budynku przy ulicy (...) w W. w celu wykonania robót polegających na nadbudowie, w wyniku której powstaną nowe lokale mieszkalne. Zgodnie z § 2 umowy K. W. wpłaciła Wspólnocie Mieszkaniowej kwotę 20.000 zł stanowiącą 10% zadatek na poczet należności Wspólnoty Mieszkaniowej za przeniesienie własności obiektu powstałego w wyniku nadbudowy o wartości 200.000 zł. Zgodnie z aneksem do umowy nr (...) termin zakończenia prac ustalono do dnia 26 maja 2014 roku.

(kserokopia umowy k. 10-16, aneks k. 17)

W dniu 28 kwietnia 2013 roku K. W. zawarła z A. K. (1) i E. K. przedwstępną umowę cesji praw z umowy nr (...), zgodnie z którą K. W. zobowiązała się przenieść na A. K. (1) i E. K. całość przysługujących jej praw i obowiązków wynikających z umowy, zaś cesjonariusze zobowiązali się w prawa te oraz obowiązki wstąpić (§ 2 pkt 1 umowy). W § 1 pkt 3 umowy K. W. oświadczyła, że stara się obecnie o uzyskanie prawomocnego pozwolenia na budowę, którego wydanie przez właściwy organ Urzędu Miasta Stołecznego W. będzie warunkiem przystąpienia stron do przyrzeczonej umowy cesji. Wraz z pozwoleniem na budowę miała dostarczyć aneks przedłużający termin zakończenia prac budowlanych do 20 miesięcy od czasu przeniesienia pozwolenia na budowę (§ 1 pkt 4 umowy). Strony ustaliły, że przyrzeczona umowa cesji zostanie zawarta w terminie do dnia 01 grudnia 2013 roku (§ 2 pkt 2 umowy). Z tytułu zawarcia niniejszej

umowy cedent miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 160.000 zł, które miało zostać zapłacone w terminie 7 dni roboczych od dnia zawarcia przyrzeczonej umowy cesji na wskazany rachunek bankowy (§ 2 pkt 3 umowy). Ponadto cesjonariusze mieli dokonać na wskazany rachunek bankowy zapłaty kwoty 20.000 zł w terminie do dnia 30 kwietnia 2013 roku tytułem wyrównania poniesionych przez K. W. kosztów zadatku wynikających z umowy nr (...). Kwota ta była również traktowana jako zadatek i zaliczona na poczet całej ceny sprzedaży (§ 2 pkt 4 umowy). W przypadku nie otrzymania lub nie dostarczenia cesjonariuszom prawomocnego pozwolenia na budowę przez cedenta w terminie ustalonym w niniejszej umowie ulegała ona rozwiązaniu, a zadatek podlegał zwrotowi cesjonariuszom na wskazany rachunek bankowy (§ 2 pkt 5 umowy). Zgodnie z § 3 pkt 2 umowy wszelkie zmiany i uzupełnienia umowy wymagają dla swojej ważności zgodnych oświadczeń woli złożonych sobie wzajemnie przez strony przy zachowaniu formy pisemnej.

(umowa k. 8-9)

W dniu 30 kwietnia 2013 roku E. K. wpłacił na rachunek K. W. kwotę 20.000 zł.

(potwierdzenie przelewu k. 18)

Do dnia 01 grudnia 2013 roku, czyli w terminie do zawarcia umowy przyrzeczonej, K. W. nie przekazała powodom prawomocnego pozwolenia na budowę. Pomimo upływu terminu określonego w przedwstępnej umowie powodowie chcieli zawrzeć z pozwaną umowę cesji. Powodowie dalej negocjowali z pozwaną warunki umowy przyrzeczonej, kontaktowali się mailowo i telefonicznie. W dniu 23 maja 2014 roku powodowie przesłali na wskazany przez pozwaną adres podpisane przez nich dwa egzemplarze umowy cesji praw z umowy nr (...) z dnia 11 maja 2011 roku. Umowa opatrzona była datą 22 maja 2014 roku oraz w pierwszej linii umowy jako miejsce jej zawarcia przekreślono słowo (...) i nadpisano (...). Na przesłanym przez powodów egzemplarzu nie było żadnych innych zapisków odręcznych, przekreśleń, parafek.

(zeznania powódki k. 47-49, wzór umowy k. 19-19v)

Pozwana nie przekazała powodom egzemplarza podpisanej umowy. W czerwcu 2014 roku powodowie stawili się u notariusza na umówione przez pozwaną spotkanie w celu odebrania podpisanej przez pozwaną umowy cesji oraz spotkania się z przedstawicielem Wspólnoty. Na spotkanie przyszedli tylko powodowie, nie stawiała się pozwana ani przedstawiciel Wspólnoty. Powodowie nie otrzymali u notariusza podpisanej umowy cesji. Notariusz była zaskoczona ich wizytą. Powódka skontaktowała się z Prezesem Wspólnoty, który nic nie wiedział o planowanym spotkaniu u notariusza. Prezes Wspólnoty poinformował powódkę, że umowa nr (...) łącząca pozwaną ze Wspólnotą utraciła moc.

(zeznania powódki k. 47-50, zeznania powoda k. 49-50)

Powodowie w wyniku wygrania przetargu zawarli ze Wspólnotą własną umowę dotyczącą pozwolenia na przebudowę całej powierzchni wspólnej prawego strychu w budynku przy ulicy (...) w W..

(zeznania powódki k. 47-49, zeznania powoda k. 49-50 i k. 73-74)

Pozwana nie złożyła powodom oświadczenia o przyjęciu oferty w postaci przekazania im podpisanego egzemplarza umowy. Pismem z dnia 15 lipca 2014 roku powodowie oświadczyli pozwanej, że wobec nie przyjęcia ich oferty strony przestaje wiązać oferta zawarcia umowy cesji. Oświadczenie powodów zostało doręczone pozwanej w dniu 24 lipca 2015 roku.

(pismo powodów k. 20, potwierdzenie nadania k. 21-21v, druk umowy k. 19-19v, historia przesyłki k. 53)

Pismem z dnia 30 września 2014 roku powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu otrzymanego zadatku w terminie do dnia 15 października 2014 roku.

(wezwanie do zapłaty k. 22, potwierdzenie nadania k. 23-23v)

Ustalenia faktyczne tej sprawy Sąd poczynił na podstawie dokumentów lub ich kserokopii, przy odpowiednim zastosowaniu art. 308 k.p.c.

Sąd pominął wnioski pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków W. Z. i A. K. (2) jako spóźnione. Wnioski te nie zostały zgłoszone przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, ani na pierwszej rozprawie. Pozwana nie wskazała, że nie mogła ich zgłosić wcześniej albo zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające ich dopuszczenie.

Zasadnicze znaczenie w niniejszej sprawie ma ustalenie, czy przekazana pozwanej przez powodów umowa cesji stanowi jedynie ofertę, czy stała się umową wiążącą strony wobec zarzutu pozwanej, że do zawarcia nowej umowy doszło, bowiem podpisała otrzymaną ofertę, o czym będzie mowa w dalszych rozważaniach. W pozostałym zakresie pozwana nie kwestionowała twierdzeń pozwu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Wobec zarzutu pozwanej w pierwszej kolejności ustalenia przez Sąd wymaga, która z umów wiąże strony, czy jest to umowa przedwstępna z dnia 28 kwietnia 2013 roku, czy umowa cesji praw opatrzona datą 22 maja 2014 roku.

Bezspornie w określonym w umowie przedwstępnej terminie, tj. do dnia 01 grudnia 2013 roku nie doszło do zawarcia umowy przyrzeczonej jak również strony nie sporządziły pisemnego aneksu zmieniającego termin zawarcia umowy przyrzeczonej. Mimo upływu terminu powodowie chcąc jednak zawrzeć z pozwaną umowę cesji praw z umowy nr (...) przesłali jej pisemną podpisaną przez siebie ofertę umowy cesji w trybie art. 66 § 1 k.c.

Jednakże zgodnie z art. 61 § k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.

Samo sporządzenie pisma zawierającego oświadczenie woli nie może być uznane za złożenie oświadczenia woli w rozumieniu art. 61 k.c., chociażby nawet istniała możliwość faktycznego zapoznania się z treścią oświadczenia przez adresata, o ile nie nastąpiło przekazanie tego pisma z zamiarem wywołania skutków prawnych (wyr. SN z dnia 4 listopada 1982 r., II CR 380/82, OSNC 1983, nr 8, poz. 117; wyr. SN z dnia 20 sierpnia 1984 r., I PRN 111/84, OSNC 1985, nr 4, poz. 57, z glosą T. Liszcz, PiZS 1985, nr 11, s. 68). W razie niedojścia wysłanego oświadczenia woli do adresata nie można, zatem mówić o skutecznym jego złożeniu (por. uchw. SN (7) z dnia 20 lutego 1967 r., III CZP 88/66, OSNC 1967, nr 12, poz. 210). W takim wypadku adresat nie ma bowiem możliwości zapoznania się z jego treścią, a to oznacza, że oświadczenie nie zostało skutecznie złożone i nie wywarło skutków prawnych.

Z punktu widzenia skuteczności oświadczenia woli nieistotne jest również to, czy i kiedy adresat zapoznał się z jego treścią. Wystarczające jest, że oświadczenie woli doszło do niego w sposób stwarzający mu realną możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia. Dla prawidłowego stosowania art. 61 k.c. nie wymaga się zatem badania, czy adresat rzeczywiście zapoznał się z oświadczeniem woli, ale weryfikuje się, czy istniała taka możliwość (wyr. SN z dnia 23 kwietnia 2010 r., II PK 295/09, Lex nr 602254).

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że pozwana po otrzymaniu od powodów oferty umowy cesji nie przekazała powodom podpisanej przez siebie umowy. Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 6 k.c. na składającym oświadczenie woli spoczywa w takich przypadkach ciężar dowodu, że jego oświadczenie doszło do adresata w taki sposób, że mógł się z nim zapoznać w normalnym toku czynności, natomiast na adresacie tego oświadczenia spoczywa ewentualnie ciężar wykazania, że nie miał on rzeczywistej możliwości zapoznania się z jego treścią (Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 301; por. M. Piekarski (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 179; B. Ziemiński, Z. Kuniewicz, Prawo cywilne. Część ogólna, Poznań 2007, s. 169).

Pozwana mimo ciężaru dowodu nie udowodniła, aby powodowie otrzymali podpisaną przez nią ofertę. Do akt sprawy złożyła jedynie kserokopię popisanego przez siebie druku. W okresie związania powodów ofertą, wynikającym z art.

66 § 2 k.c. pozwana nie złożyła zatem powodom oświadczenia, z którym mogliby się zapoznać. W konsekwencji należy uznać, że złożona przez powodów oferta przestała ich wiązać, o czym powodowie poinformowali pozwaną pismem z dnia 15 lipca 2014 roku. Powodowie wykazali, że zostało doręczone pozwanej to pismo składając do akt historię śledzenia przesyłki (k. 53).

Ponadto należy wskazać, że pozwana na swoim druku umowy dokonała zmian poprzez skreślenia w zakresie § 2 ust. 1 (k. 30-31). Zgodnie z art. 68 k.c. przyjęcie oferty dokonane z zastrzeżeniem zmiany lub uzupełnienia jej treści poczytuje się za nową ofertę. Tym samym, nawet gdyby pozwana skutecznie doręczyła powodom podpisany przez siebie egzemplarz umowy cesji, wobec dokonania przez nią zmian, stanowiłby on w istocie złożenie nowej oferty zawarcia umowy cesji na zmienionych, zaproponowanych przez pozwaną warunkach. Pozwana nie wykazała, aby powodowie przyjęli jej nową ofertę.

W świetle powyższych ustaleń należy zatem przyjąć, iż strony nadal obowiązują ustalenia wynikające z przedwstępnej umowy cesji praw z umowy nr (...) zawartej dnia 28 kwietnia 2013 roku. Strony uczyniły przedmiotem jej zapisu zastrzeżenie zadatku w wysokości 20.000 zł (§ 2 pkt 4 umowy), a kwota zadatku została przekazana na konto pozwanej w dniu 30 kwietnia 2013 roku. Takie sformułowanie umowne odpowiada w swej treści dokładnemu brzmieniu przepisu regulującego instytucję zadatku art. 394 § 1 k.c., zgodnie z którym w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. Z treści umowy jednoznacznie wynika, że uzyskanie przez K. W. prawomocnego pozwolenia na budowę od właściwego organu Urzędu Miasta Stołecznego W. było warunkiem przystąpienia stron do przyrzeczonej umowy cesji, która miała zostać zawarta w terminie do dnia 01 grudnia 2013 roku. Wraz z pozwoleniem na budowę pozwana miała dostarczyć aneks przedłużający termin zakończenia prac budowlanych do 20 miesięcy od czasu przeniesienia pozwolenia na budowę (§ 1 pkt 3 i 4, § 2 pkt 1 i 2 umowy). Przytoczone sformułowanie postanowień umowy nie pozostawia wątpliwości, jest jasne i jednoznaczne. Co ma zasadnicze znaczenie – nie było w ogóle przedmiotem sporu; żadna ze stron nie kwestionowała jakiegokolwiek zapisu umowy, pozwana nie podniosła żadnych zarzutów dotyczących interpretacji zaprezentowanej i powołanej w pozwie. W tej sytuacji Sąd nie był władny dokonać innej wykładni oświadczeń woli. Byłaby ona niezgodna z ujawnioną wprost wolą stron. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że w tej sytuacji zastosowanie znajduje zasada clara non sunt interpretanda. Wiążące jest to, co jasno wynika z treści oświadczenia w określonym kontekście. Niedopuszczalne jest korygowanie jednoznacznego przesłania zawartego w oświadczeniu woli szczególnie, gdy dosłowne brzmienie umowy zbiega się jednoznacznie z zamiarem stron i celem umowy. Wówczas nie powstaje w ogóle możliwość dodatkowych zabiegów interpretacyjnych; „art. 65 § 2 k.c. nie stosuje się, jeśli dosłowne brzmienie umowy odzwierciedla jednoznacznie zamiar stron i cel umowy” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 07.1.1998 r., sygn. akt III CKN 307/97, OSN 1998, Nr 9).

Skoro, zatem zapis umowy jest jednoznaczny, a w procesie nie powstał jakikolwiek spór dotyczący interpretacji tekstu umowy, okoliczności jej zawarcia, treść umowy należy uznać za wiążącą strony i determinującą treść rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Skutki prawne zadatku określone w art. 394 k.c. powstają w przypadku, gdy dłużnik nie wykona zobowiązania. Skutki te polegają przede wszystkim na tym, że w momencie bezskutecznego upływu terminu wymagalności po stronie wierzyciela powstaje uprawnienie do odstąpienia od umowy bez konieczności wyznaczenia dłużnikowi dodatkowego terminu (art. 491 § 1 k.c.) i bez względu na to, czy spóźnione świadczenie miałoby dla niego jeszcze znaczenie (por. art. 477 § 2 k.c.). Uprawnienie do odstąpienia od umowy wynika z ustawy i związane jest z niewykonaniem zobowiązania przez drugą stronę.

Zapisy umowy precyzyjnie uregulowały obowiązki K. W., obligując ją do zawarcia umowy przyrzeczonej w terminie do dnia 01 grudnia 2013 roku po uzyskaniu prawomocnego pozwolenia na budowę (§ 2 pkt 5 umowy). W ustalonym terminie pozwana nie sprostала obowiązkowi wynikającym z przedwstępnej umowy. Pozwana mimo wymogu pisemności, nie żądała sporządzenia aneksu do umowy, który uwzględniałby sytuację, dokumentował (zgodnie z

umową) np. przedłużenie terminu do zawarcia umowy przyrzeczonej. Nigdy też od umowy nie odstąpiła ani nie uchyliła się od skutków jej zawarcia. Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że mimo upływu ustalonego terminu to z inicjatywy pozwanych podejmowane były kroki celem zawarcia umowy przyrzeczonej.

Zadatek jest szczególną umowną sankcją za niewykonanie umowy. Jego podstawową funkcją jest dyscyplinowanie stron w dotrzymaniu zawartej umowy, potwierdzonej zadatkiem. „Skoro zatem w umowie przedwstępnej strona umowy przyjmując zadatek zobowiązała się do zawarcia umowy przyrzeczonej po upływie określonego terminu, a w tym czasie nie podjęła żadnych kroków w celu umożliwienia jej zawarcia, to trafny jest wniosek, iż ta zupełna bierność stanowi o zawinięciu, które uzasadnia żądanie drugiej strony zapłaty podwójnego zadatku” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.05.00, sygn. akt III CKN 245/00).

W świetle tych rozważań zdaniem Sądu zasadne jest żądanie zasądzenia od pozwanej równowartości przekazanego przez powodów zadatku.

Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach ustawowych stanowi art. 481 § 1 k.c. W niniejszej sprawie, pismem z dnia 30 września 2014 roku powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu otrzymanego zadatku w terminie do dnia 15 października 2014 roku. W aktach sprawy znajduje się jedynie potwierdzenie nadania wezwania. Dlatego ustawowe odsetki od kwoty 20.000 zł zostały zasądzone od dnia 12 grudnia 2014 roku, czyli od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pozwu. W pozostałym zakresie roszczenie o zasądzenie odsetek podlegało oddaleniu.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowi art. 98 k.c., statuując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powodowie nie ostali się ze swoim żądaniem jedynie co do żądania części odsetek. Powodowie ponieśli koszty, na które złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 1.000 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika, obliczone zgodnie z § 6 pkt. 5 w zw. z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.